

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 września 2012 r.

DOLiS/DEC-882/12 [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 2 ust. 1, art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi złożonej przez Panią A.S. zam. w W. na działania Pani D.T. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą *D*,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. S. zam. w W., zwaną dalej również Skarżącą, na działania Pani D.T. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą *D*. Skarżąca w treści swojej skargi wniosła o zbadanie procesu legalności przetwarzania jej danych osobowych przez Panią D.T. prowadzącą ww. działalność gospodarczą. Ponadto wniosła cyt. „o nakazanie udostępnienia wglądu do moich danych pacjenta, zbadania przez GIODO czy te dane są przetwarzane aktualnie i gdzie (w jakich zbiorach) i w jaki sposób są zabezpieczone przed dostępem osób nieupoważnionych lub utrata lub też czy w ogóle są przetwarzane w celach archiwalnych (...)”

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Pani D.T. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą *D* (wydruk z ewidencji działalności gospodarczej ze strony internetowej [...] znajduje się w aktach sprawy).

2. Pani A.S. była klientką Pani D.T. w „D”, której zostały wykonane badania trichogramem (badania struktury włosa). W wyniku błędu pracownika Pani D.T. Skarżąca otrzymała wynik badania innej osoby.
3. Pani D.T. pismem z dnia [...] grudnia 2011 r. wskazała, iż cyt. „Pani S. nie jest moją pacjentką (...), tylko klientką, ponieważ nie jestem lekarzem. Informacje jakie posiadam od Pani S. to: imię i nazwisko, numer telefonu oraz e-mail. Konsultacja przeprowadzona dotyczyła informacji w jaki sposób dotychczas pielęgnuje skórę głowy oraz pytanie przebyte choroby, które mogłyby wpłynąć na wypadanie włosów oraz zgoda podpisana przez Panią S. dotycząca przetwarzania danych osobowych (...). Informacje podczas wywiadu pochodzą od osoby, której problem analizuję i zalecam procedury kosmetyczno – pielęgnacyjne do skóry głowy. Wszystkie informacje pozyskane podczas rozmowy pozostają poufne. Analizę włosa robię ręcznie oglądając go w świetle mikroskopu analizując jego strukturę w celu dobrania odpowiedniego programu pielęgnacyjnego. Wyniki mojej analizy zawsze omawiam w cztery oczy z osobą analizowaną. W przypadku Pani S. było tak, że nalegała abym natychmiast wysłała jej wyniki email. Tłumaczyłam, iż obecnie leżę chora (...) i nie jestem w stanie tego wykonać. Ponieważ Pani S. nękała mnie telefonami poprosiłam o wysłanie do niej zapisu analizy, którą wykonałam. (...) Okazało się, że doszło do pomyłki, gdyż wysłany dotyczył analizy lekarskiej, a ja takich zaświadczeń nie wydaje (...). Przeprosiłam Panią S. i uznając moją winę za zaginięcie analizy jej włosa, którą własnoręcznie wykonałam oddałam jej pieniądze za analizę z konsultacją.”
4. Ponadto w piśmie z dnia [...] marca 2012 r. wskazała, iż Skarżąca nie zwracała się do niej z prośbą o udostępnienie jej karty konsultacyjnej. Karta została zniszczona, cyt. „od ostatniej korespondencji [...] 12.2011 roku minęły 3 mce postanowiłam zniszczyć kartkę z danymi Pani S., gdyż uznałam, że sprawa się przedawniła jako klientki i nie będzie mi już potrzebna”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Stosownie do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

Reasumując organ ochrony danych osobowych ocenia proces przetwarzania danych osobowych na dzień wydania decyzji. Wobec stwierdzenia w toku prowadzonych czynności przez organ ochrony danych osobowych, iż D.T. aktualnie nie przetwarza danych osobowych Skarżącej wskazać należy, iż postępowanie to jest bezprzedmiotowe.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.